

върша.“ Човѣшкиятъ духъ казва: отъ хиляди години рисувамъ картината „човѣкъ“ и не съмъ я завършилъ. Още много години ще я рисувамъ, докато я завърша. Въ това седи Истината.

Казвамъ: обичайте Истината, защото тя ще осмисли живота ви и ще направи всички форми красиви. Човѣкътъ на Истината има красиво лице, красиви очи, красивъ носъ, красиви вѣжди, красиви устни, красивъ умъ, красиво сърце, красива душа и великъ духъ. Съврѣменнитѣ хора се стремятъ къмъ красотата и като не могатъ да я постигнатъ по лесенъ начинъ, тѣ прибѣгватъ до външни, козметически сръдства, като боядисватъ устнитѣ си червени, вѣждитѣ — черни, лицата — бѣли и т. н. Казвамъ: нѣма нищо лошо въ боядисването, но то не е нито изкуство, нито наука. Изкуството е човѣкъ да се бодисва отвжтрѣ, да се стреми къмъ вжтрѣшна козметика. Вижте, какъ се боядисватъ цвѣтята въ природата! Вижте, какъ боядисватъ перата и крилцата си птицитѣ и пеперудитѣ въ природата! Тѣхната боя е устойчива, не се измѣня и отъ най-силното слънце. Това боядисване е изкуство; то е цѣла наука.

Често хората казватъ: какво ще стане съ насъ? Какво ще бжде положението на свѣта? Казвамъ: съ свѣта ще стане това, което и съ тебе. Ако ти се отречешъ отъ извѣстенъ фактъ, за да се освободишъ отъ едно заблуждение, а попаднешъ въ друго, това не е наука, това е само една прѣдпазителна мѣрка. По сщия начинъ и хората, като се отричатъ отъ Първичната Причина, поставятъ си друго нѣщо за култъ, за религия и казватъ: ето дѣ е нашата сила! Това, обаче, е външната страна на културата. Ние трѣбва да дойдемъ до вжтрѣшно разбиране, до вжтрѣшно единство на нѣщата. Това вжтрѣшно единство трѣбва да сществува между всички народи. Малкитѣ народи, именно, трѣбва да разбиратъ този великъ законъ на единство и да се стремятъ за реализирането му, защото чрѣзъ него тѣ ще се повдигнатъ.